

Щомъ те нагорещи, вече не искашъ да работишъ. Всички живи същества ставатъ мързеливи подь благоприятнитѣ слънчеви лъчи, и културата трѣбваше да се прѣнесе отъ по-топлитѣ страни, отъ Африка, въ по-студенитѣ мѣста, да се намали неговата свѣтлина и топлина. Тѣй че разумността не е отъ слънцето, отъ друго мѣсто иде тя. Отъ друго мѣсто иде тази култура. Като казвамъ, че разумността не иде отъ слънцето, въ моя умъ седи друга идея. Ако ви кажа, че азъ виждамъ друго слънце, какво ще кажете вие? Ще кажете: ами ние защо не можемъ да го видимъ? Азъ го виждамъ при извѣстни условия, тѣй щото и вие може да го видите при тѣзи условия, при които го виждамъ азъ. Ако нѣкой вижда единъ микробъ, той го вижда при извѣстни условия, подь своя микроскопъ. Или ако нѣкой вижда една звѣзда, той я вижда при извѣстни условия, подь своя телескопъ.

Слѣдователно, въ вселената има друго слънце, което носи разумность. Ние трѣбва да дойдемъ въ връзка съ живото слънце, а не съ това, което виждаме, и което се казва въ Писанието: „Да не послужите на това слънце“. То е прѣдшественикъ на другото слънце.

Та въ окултната наука има редъ методи за ония ученици, които се занимаватъ съ нея. Съ тия методи тѣ ще могатъ да провѣрятъ всички нѣща, които се говорятъ, а не да останатъ само на думи. Но тамъ човѣкъ трѣбва да бжде смѣлъ, като авиаторитѣ, и да не казва: азъ толкова години вече съмъ посвѣтилъ на това учение и какво съмъ направилъ? Не ще кажешъ: азъ съмъ посвѣтилъ толкова години, за да провѣря единъ фактъ въ жи-